

prima instanță: V. Efros

dosarul nr. 3ra-619/16

instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

Î N C H E I E R E

19 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 02 martie 2015, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, în baza deciziei de control nr. 9607 din 24 octombrie 2014 și a delegației de control nr. 9848 din 31 octombrie 2014 ale Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău, a fost supusă controlului pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2011-31 decembrie 2013 ce ține de corectitudinea stabilirii și achitării indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă.

Susține că, prin actul de control nr. 176 din 07 noiembrie 2014, întocmit de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău s-a constatat legalitatea acțiunilor sale ce țin de calcularea indemnizațiilor de maternitate, iar în ceea ce privesc indemnizațiile pentru îngrijirea copilului bolnav, a fost dificilă luarea deciziei asupra corectitudinii aplicării legislației și în legătură cu acest fapt, a apărut necesitatea înaintării interpelării nr. 10017 din 06 noiembrie 2014 în vederea consultării Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Afirmă că, imediat după obținerea informației suplimentare necesare, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău urma să întocmească un act adițional.

Relevă că, prin scrisoarea nr. II-03/10-10389 din 05 decembrie 2014 Casa Națională de Asigurări Sociale, în mod abstract, fără a face o individualizare a

cazului după cum s-a solicitat prin interpelarea enunțată, a făcut referință la prevederile legislației în vigoare din domeniu.

Mai relevă că, prin actul adițional nr. 202 din 11 decembrie 2014, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău, în baza scrisorii enunțate, a constatat că, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației urmează să restituie în bugetul asigurărilor sociale de stat suma de 36352,25 de lei (pentru anul 2011 – 2335,96 de lei, pentru anul 2012 – 20001,65 de lei și pentru anul 2013 – 14014,64 de lei), emițând în acest sens prescripția nr. 12159 din 12 decembrie 2014 pentru înlăturarea încălcărilor enunțate.

Menționează că, prin cererea prealabilă nr. 01-SAJ DJ/1387 din 30 decembrie 2014 a solicitat Casei Naționale de Asigurări Sociale revocarea actului de control nr. 176 din 07 noiembrie 2014 și a actului adițional nr. 202 din 11 decembrie 2014, întocmite de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău și a prescripției nr. 12159 din 12 decembrie 2014, emisă de Casa Națională de Asigurări Sociale, însă prin scrisoarea Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. II-03/04-25 din 13 februarie 2015 cererea prealabilă a fost respinsă.

Susține că, conform art. 2 din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, în baza căreia Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău a efectuat controlul planificat la Agenție, persoana supusă controlului este orice persoană fizică și/sau juridică care practică activitate de întreprinzător, însă conform art. 8 alin. (2) din Legea comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007, Agenția este autoritate publică centrală de reglementare, cu statut de autoritate administrativă autonomă față de Guvern, respectiv, nu are statut de întreprinzător.

Afirmă că, controlul planificat a cuprins perioada de activitate a Agenției 01 ianuarie 2011-31 decembrie 2013, însă Casa Națională de Asigurări Sociale, în susținerea poziției sale, a invocat prevederile legislației, care au intrat în vigoare la data de 01 aprilie 2014, prin art. I pct. 10 din Legea nr. 332 din 23 decembrie 2013 și Hoărârea Guvernului RM nr. 544 din 08 iulie 2014.

Relevă că, pct. 119 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 108 din 03 februarie 2005, în redacția Hotărârii Guvernului RM nr. 544 din 08 iulie 2014, prevede expres că, calcularea și plata indemnizațiilor de asigurări sociale pentru concediile medicale acordate pînă la 31 martie 2014, care continuă și după această dată se va efectua în conformitate cu reglementările în vigoare pînă la 31 martie 2014, astfel, pct. 31 din Regulamentul enunțat nu poate fi aplicat raporturilor juridice apărute în perioada anilor 2011-2013.

Solicită anularea actului adițional nr. 202 din 11 decembrie 2014, întocmit de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău și a prescripției nr. 12159 din 12 decembrie 2014, emisă de Casa Națională de Asigurări Sociale și constatarea prescrierii dreptului de intentare a acțiunii pentru anul 2011 în sumă de 2335,96 de lei și pentru anul 2012 în sumă de 20001,65 de lei.

La data de 24 martie 2015, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a depus o cerere, prin care și-a concretizat pretențiile, solicitând anularea actului adițional nr. 202 din 11

decembrie 2014, întocmit de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău și a prescripției nr. 12159 din 12 decembrie 2014, emisă de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 octombrie 2015 s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, în perioada anilor 2011-2013, reclamanta a achitat indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav la trei salariate, Natalia Zgărdan Bucătaru, Aliona Morari și Irina Ciocan, care și-au reluat activitatea în condițiile timpului de muncă parțial, însă continuau să beneficieze de indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, fapt care contravine pct. 22 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 108 din 03 februarie 2015, care la momentul achitării indemnizației enunțate era în vigoare și nu a suferit careva modificări.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 25 februarie 2016, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel, la examinarea pricinii, a dat o calificare incorectă raportului juridic material litigios, precum și incorect a determinat norma aplicabilă – pct. 22 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 108 din 03 februarie 2015.

Prin referința depusă la data de 30 martie 2016 Casa Națională de Asigurări Sociale a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că, decizia instanței de apel a fost expediată în adresa recurentei la data de 05 februarie 2016 (f. d. 92), iar cererea de recurs a fost depusă de aceasta la data de 25 februarie 2016 (f. d. 95).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel, la examinarea pricinii, a dat o calificare incorectă raportului juridic material litigios, precum și incorect a determinat norma aplicabilă – pct. 22 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 108 din 03 februarie 2015 nu pot fi reținute, deoarece la caz, instanța de apel a stabilit just circumstanțele pricinii, precum și a aplicat elocvent normele de drept, care guvernează raportul juridic litigios. Or, la momentul achitării de recurentă a indemnizației pentru îngrijirea copilului bolnav la trei salariate, Natalia Zgărdan

Bucătaru, Aliona Morari și Irina Ciocan, pct. 22 din Regulamentul enunțat era în vigoare.

Astfel, instanța de recurs notează că, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan